

10. ישוע קורא ללוי המוכס

לוקס ה' 27-39

לוקס : מסע בעקבות חייו של ישוע

תאר לעצמך שהיית נבחר על ידי ישוע להיות תלמידו וללכת אחריו. כיצד היית מרגיש? מה היו תחושותיך, מחשבותיך או חששותיך בעודך מתחיל את המסע עם ישוע?

בשלב זה, לוקס מציג בפנינו את ההתחזקות של האליטה הדתית נגד השירות של ישוע. עלינו להזכיר לעצמנו שאנו נמצאים במלחמה קוסמית בין כוחות האל לבין כוחות השטן, נסיך החושך. במלחמה זו, האויב ישתמש באנשים דתיים כדי להשחית או להחניק את הקריאה ואת הצמיחה של אלה שנשדדו ממחנה האויב (מתי ט"ז 18). בכל פעם שיש תצוגה, פעולה או מהלך שמקדם את מלכות האלוהים, תמיד תהיה תגובה נגדית על ידי כוחות החושך הנשלטים על ידי השטן. בלימוד האחרון שלנו, ישוע אמר לאיש שנרפא מצרעת ללכת ולהיות עדות לכהונה בבית המקדש בירושלים. אנו יוצאים מנקודת הנחה שהוא עשה זאת, אם כי מרקוס מספר לנו שהוא התחיל לספר לאנשים בכל מקום אליו הגיע, מה שהוביל לכך שישוע לא יכל להיכנס לעיר בגלל ההמונים (מרקוס א' 45). עדותו של האיש המצורע שנרפא גורמת לאנשים דתיים לחפש בנרות הזדמנות לצאת נגד ישוע.

בְּצֵאתוֹ אַחֲרֵי כֵן רָאָה מוֹכֵס יוֹשֵׁב בְּבַיִת הַמְּכֹס וְשָׁמוֹ לְוִי. אָמַר לוֹ יֵשׁוּעַ: "לֵךְ אַחֲרָי." הוּא קָם, עָזַב אֶת הַכֵּל וְהֵלֵךְ אַחֲרָיו. בְּבֵיתוֹ עָרַף לְוִי מִשְׁתָּה גְדוֹל, וְקָהַל רֵב שֶׁל מוֹכְסִים וְאֲנָשִׁים אַחֲרֵים הָיוּ מְסַבִּים עִמָּהֶם. אַף הַפְּרוֹשִׁים וְסוֹפְרֵיהֶם רָטְנוּ וְאָמְרוּ לְתַלְמִידָיו: "מִדּוּעַ אַתָּם אוֹכְלִים וְשׁוֹתִים עִם הַמוֹכְסִים וְהַחוֹטָאִים?" הָשִׁיב לָהֶם יֵשׁוּעַ וְאָמַר: "לֹא הַבְּרִיאִים צְרִיכִים לְרֹפֵא, אֲלָא הַחוֹלִים. לֹא בָּאתִי לְקַרְא אֶת הַצְּדִיקִים לְתִשְׁבָּה, כִּי אִם אֶת הַחוֹטָאִים (לוקס ה' 32-27).

לאחר שישוע ריפא את האיש המשותק בכפר נחום, הוא יצא מהבית וראה מוכס בשם לוי יושב בבית המכס. בתקופתו של ישוע, הממשלה הרומית שלטה בארץ והטילה מס כבד על האוכלוסייה. כפר נחום, שהיה ממוקם בצפון מערב הכנרת, היה מקום אסטרטגי לגבות מיסים על עגלות ואנשים שנסעו דרומה לכיוון מצרים מדמשק בסוריה. הרומאים גבו מיסים על ידי מכירת זכיינות למציע הגבוה ביותר עבור הזכות להטיל מס על שטח מסוים. יהודים חסרי מצפון שהתפשרו על הערכים שלהם, שילמו לממשלה הרומית סכום מסוים מידי חודש עבור האזור. הם היו מרוויחים כסף על ידי גביית מיסים גבוהים יותר ממה שהממשלה הרומית דרשה. כדי לקנות את הזיכיון, אדם היה צריך למכור את אדמתו. מעשה זה עבור יהודי, היה שווה ערך למה שעָשָׂו עשה כאשר הוא מכר את הבכורה שלו ליעקב עבור קערה של נזיד (בראשית כ"ה 29-34). לפי החשיבה והתפיסה היהודית, זו הייתה התנהגות בוגדנית. הם מכרו את עצמם לאויב, דחו את נחלתם, לא רק לעצמם אלא גם לילדיהם, ובכך גם דחו את אלוהים.

למיסים היו שתי קטגוריות. ראשית, היו מיסים קבועים, שבדרך כלל נקראו מיסי גולגולת, שאותם אנשים היו צריכים לשלם רק בשביל האוויר שהם נשמו. היה מס קרקע, שכלל עשרה אחוזים מכל הדגן, היין והשמן, והיה מס הכנסה של אחוז אחד מכל הרווחים. בנוסף לכך, הייתה קטגוריה נוספת של מיסים, שעסקה בייבוא, ייצוא ותשלום אגרה עבור שימוש בכבישים, אשר אפשרה למוכסים לשדוד לאור יום את אלה שעברו בדרכם. גביית מס עבור עגלות הייתה מחושבת לפי כמות הגלגלים שהיו לעגלה. אם לנוסעים ולסוחרים לא הייתה יכולת לשלם את המס, המוכס השאיל להם את הכסף ב-50% ריבית או יותר, ובכך הכניס אותם לחובות.

הפרשן ר. קנט היוז אומר לנו :

התלמוד סיווג אותם [את גובי המיסים] כשודדים (סנהדרין כ"ב). שלא במפתיע, לעיתים קרובות הם התרועעו עם בריונים ואוכפים - חלאות החברה היהודית. כנות הייתה כל כך נדירה במקצוע זה, שסופר רומאי כתב בתדהמה שהוא ראה פעם אנדרטה על שם מוכס ישר וכנה. מוכסים יהודים היו בקלות האנשים השנואים ביותר בחברה העברית – טפילים עשירים ובזויים. הם היו באותה קטגוריה עם "גזלנים, רשעים, נואפים" (לוקס י"ח 11), עם זונות (מתי כ"א 31) ועם גויים פגאניים (מתי י"ח 17). הם לא רק היו שנואים בגלל הגניבה שלהם, אלא גם מפני שהם היו המשרתים של הרומאים. גובי המיסים לא יכלו לשמש כעדים בבית-המשפט והוחרמו מבתי-הכנסת. לוי וחבריו השפלים היו בדרגת השפל הנמוכה ביותר.¹

¹תורגם מתוך R. Kent Hughes, *Luke Volume 1, Preaching the Word*, Published by Crossway Books, Wheaton, Illinois, 1998. Page 183.

לוי היה מוכס. מאוחר יותר בסדרת הלימוד שלנו, כשנגיע לפרק שמונה עשרה, נכיר מוכס ראשי, שניהל כמה אנשים בבית המכס כמו לוי. האנשים הקדמיים בדוכני המס המקומיים היו הפנים שפגשת כשהיית צריך לעבור בחלק זה של השטח. המוכסים בבתי המכס היו קשורים לאותם אנשים שישברו את רגליהם של אלה שלא ישלמו. הם היו המאפיה של היום, בעודם לוקחים שוחד ומבצעים כל מיני פעולות של סחטנות. נאמר לנו על ידי לוקס שכאשר ישוע ניגש אל בית המכס, הוא ראה את לוי (פס' 27). מילה יוונית זו שמתורגמת מראה היא המילה תיאומאי. פירוש המילה היא לתהות או להביט במבט מהורהר, התבוננות בחפץ בכוונה להבין אותו כהלכה ובפרטי פרטים. מילה זו מתארת את יכולתו של ישוע לראות את האדם הפנימי (שמואל א ט"ז, 2).⁷

מה אתה חושב שישוע ראה באותו היום בלוי? כאשר אלוהים רוצה להשתמש בגבר או אישה, איזה סוג של תכונות פנימיות הוא מחפש?

האדון ראה משהו בליבו של לוי שמשך אותו אליו, כלומר סוג של חור בלב שיגרום לו להיות שליח טוב כאשר הוא יפנה אל האדון וייסלחו לו חטאיו. האדון רואה את מה שאנחנו מבפנים - את האופי שלנו - את הישות הפנימית שלנו, את הרוח שלנו. אנחנו עשויים להיראות מושלמים מבחינה חיצונית, אבל איך אנחנו נראים מבפנים? כאשר הוא מתח ביקורת על הפרושים וסופריהם, הוא סיפר להם מה הוא ראה "...וְאֵלֹהֵי תוֹכְם מְלֵא עֲצָמוֹת מֵתִים וְכָל טִמְאָה... אֲבָל בְּפָנִים מְלֵאֵי צְבִיעוֹת וְעֹלִי" (מתי כ"ג 27-28). כאשר אנחנו מהרהרים על כך שאלוהים רואה את כל מה שאנחנו באדם הפנימי, אנחנו לא צריכים תמיד לחשוב על כך באופן שלילי, כי כאשר ראה ישוע את נתנאל, אמר לו, "הֲנֵה בְּאֵמֶת בְּן יִשְׂרָאֵל שְׂאִין בּוֹ מְרָמָה" (יוחנן א' 47). ישוע רואה שווי וערך בנו, גם כאשר אנחנו מעריכים את עצמו בצורה בלתי סבירה, הוא רואה מעבר למי שאנחנו היום אל מי שנהיה בו בעתיד. הוא ראה את הרעב בחייו של לוי ובחר בו לקבל את חסדו.

ישוע אמר ללוי, "לֵךְ אַחֲרָי". זה היה עד כדי כך פשוט. אנחנו לא יודעים מה התרחש לפני כן בליבו של לוי, אבל סביר להניח שהוא הקשיב לדרשה שישוע נתן בדיוק על הגבעות שבהן בית המכס שלו היה ממוקם. כיצד לוי קיבל את הקריאה? הוא בטח היה בהלם מוחלט! לוי מעולם לא ראה את עצמו כאדם ראוי להיקרא על ידי אלוהים. הוא ראה את עצמו כבלתי נסלח ומוכתם לעד בחטאיו, בכך ששירת את האויב הרומי נגד עמו. מה המושיע ראה בו? ישוע קרא לו לעבור מאורח חיים חוטא לחיים של סיפוק ושמחה. לוי הגיע לנקודה בחייו שהוא היה מודע לריקנות הפנימית שבו. לפתע, נפתחה בפניו דרך להתקדם! ההזמנה של ישוע הכילה כל כך הרבה באותן מילים פשוטות; "לך אחרי". משמעות הקריאה שלו הייתה קבלה והבטחה לחיים חדשים. ישוע ראה משהו בלוי שהיה בעל ערך; כתוצאה מכך, הוא בחר אותו!

הוא "קָם, עָזַב אֶת הַכֵּל וְהֵלֵךְ אַחֲרָיו" (פס' 28). בואו נחשוב על זה לרגע. לוי עשה הפסקה מחייו הקודמים. נקודת המפנה לעבר ישוע הייתה רגע מכריע, שבו הוא קיבל קריאה ספציפית לעזוב את הקריירה שלו וללכת אחרי המשיח במערכת יחסים חונכת. לא היה שום סיכוי לחזור אחורה אם זה לא יסתדר. הוא ידע את זה, שכאשר הוא עזב והתרחק מבית המכס שלו, מישהו אחר ייקח במהירות את הזיכיון. התלמידים האחרים שהיו דייגים תמיד יכלו לחזור לדוג, ולמשך בוקר אחד הם באמת עשו זאת (יוחנן כ"א 3), אבל עבור לוי, פעולה זו מעולם לא הייתה אפשרית. אם אי-פעם היה אדם לא מקובל, לוי היה אותו אדם, אך עם זאת ישוע הפך את החוטא הראשי הזה לשליח.

אלה שהיו עדים לקריאתו של לוי היו מזועזעים מכך שישוע התחבר עם מישהו כה שפל ובזוי. תודה לאל שהוא עשה זאת! לכל מי שנמצא בלב הסערה כלומר, כל מי שחושב שהוא אינו ראוי לחסד, יש נמל שבו הוא יכול לעגון בבטחה. מה לגביך? האם אי פעם חשבת לחזור אחורה? האויב יפתה אותנו ללכת לשם, אבל חזרה לחיים הישנים שלנו לעולם אינה זהה לזו שאנו מתפתים לזכור. לעיתים קרובות אנו חושבים על הזמנים הטובים, אבל אנחנו שוכחים את התחושות הפנימיות של בדידות, אשמה ובושה שהתרחשו בליבנו. אנחנו לא יכולים לחזור. שרוף את הגשרים שלך, צדיק של אלוהים!

שמו של לוי שונה למתי, כלומר מתנה של אלוהים. הוא כתב את הבשורה הראשונה בברית החדשה. אנו רואים ששמחה כה גדולה הציפה את נפשו, מפני שהדבר הראשון שהוא עשה היה לארגן מסיבה לחבריו, שבה ישוע היה אורח הכבוד. כאשר אלוהים באמת נוגע בליבך, יש בך רצון לא ללכת הביתה לבדך. אתה רוצה להעביר את זה הלאה, ואתה רוצה להביא אחרים איתך! מתי מתחיל לחשוב על החברים שלו ואיך הוא מתכוון להציג אותם בפני מושיעו. הוא עזב את מקור הפרנסה שלו, אבל הוא השתמש במשאביו כדי להושיט את ידיו

לחבריו. הוא הכין משתה גדול שבו ישוע היה אורח הכבוד (פס' 29). אהבה מסוג זה כלפי אחרים היא דוגמה מצוינת עבורנו. במסיבה הזו יש שמחה, צחוק, אוכל ויין טוב, עם שורה של מוכסים ואחרים שאוכלים איתם. זה דומה לסיפור של הבן האובד שחזר הביתה לאביו – מסיבה הייתה בראש סדר היום (לוקס ט"ו 23).

תחשוב על חווית המסיבה הזו מנקודת מבטו של מתי. ללא ספק, כמה מחבריו הקרובים ביותר בטח לא הבינו את החלטתו לעזוב את עבודתו ואת אורח החיים הישן שלו, כדי ללכת אחרי ישוע ולהפוך לתלמידו. אלה שהכירו את מתי בטח שאלו אותו שאלות רבות. הוא נפרד מחייו הקודמים ואימץ התחלה חדשה. לפעמים, אלוהים עשוי לבקש ממך לעזוב את אזור הנוחות שלך כדי לעשות את רצונו.

האם אי פעם היית צריך לקבל החלטה, שאחרים לא הבינו אותה? איך התמודדת עם חוסר ההבנה שלהם?

גישתם של הפרושים

תמיד יהיו אותם אנשים שיהרסו את המסיבה. יש כאלה שמחשיבים מישהו רוחני כשווה ערך להיותו קודר, מושפל, וסגפני. המשמעות של להיות סגפני היא לנסות למצוא חן בעיני אלוהים על ידי השפלה עצמית חמורה ביותר, ומשמעת עצמית שנמנעת מהנאה גופנית. הפרושים וסופריהם נכחו במסיבה, אולי הם הסתכלו עליה מבעד לחלונות. מנקודת מבטם, כדי להיות רוחני עליך להיות חיים של הכחשה עצמית ולצום פעמיים בשבוע. הם היו אלה שניסו לרצות את אלוהים על ידי כך שהמציאו קנה מידה של צדק משלהם, על ידי הוספת חוקים רבים שהם בעצמם לא יכלו לשאת או למלא, והפכו לעול על אנשים אחרים (מתי כ"ג 4). שימו לב שבהתחלה הביקורת אינה מופנית כלפי ישוע, אלא במקום זאת כלפי תלמידיו. **"אֵךְ הַפְּרוּשִׁים וְסוּפְרֵיהֶם רָטְנוּ וְאָמְרוּ לְתַלְמִידָיו: "מִדּוּעַ אַתָּם אוֹכְלִים וְשׂוֹתִים עִם הַמּוֹכְסִים וְהַחֹטְאִים?" (פס' 30).** האם אמרו זאת על מנת לערער את היחסים בין ישוע ותלמידיו, אבל ישוע שמע את זה והתעמת איתם: **"הַשֵּׁיב לָהֶם יְשׁוּעַ וְאָמַר: "לֹא הִבְרִיאִים צְרִיקִים לְרוּפֵא, אֶלָּא הַחֹלִים. לֹא בָאתִי לְקַרְא אֶת הַצְּדִיקִים לְתִשְׁבָּה, כִּי אִם אֶת הַחֹטְאִים" (פס' 31-32).** החברה הדתית לא הבינה את זה. זו הייתה האליטה הדתית שנוקקה לרפואת ישוע כדי שישלח להם על מעשיהם, אשר בעיני אלוהים היו כבגדי עדים (ישעיהו ס"ד 5). עבור הפרושים וסופריהם הבעיה לא הייתה שנערכה מסיבה, שכן במערכת האמונה היהודית, אלוהים לא היה נגד מסיבות; למעשה, אלוהים ציווה שיהיו זמנים של חגיגה ושמחה:

חַג הַסֶּכֶת תַּעֲשֶׂה לָךְ שִׁבְעַת יָמִים: בְּאַסְפָּף מִגִּרְנָךְ וּמִקֶּבֶךְ. וְשִׂמַחְתָּ בְחֶגְךָ: אֶתְהָ וּבְנֶךְ וּבִתְךָ וְעַבְדְּךָ וְאִמְתְּךָ וְהַלְוִי וְהַגֵּר וְהַיְתוּם וְהָאֵלְמָנָה אֲשֶׁר בְּשַׁעְרֶיךָ. שִׁבְעַת יָמִים תַּחַג לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּמִקּוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר יְהוָה: כִּי יִבְרַךְךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל תְּבוּאֹתֶיךָ וּבְכָל מַעֲשֵׂה יְדֶיךָ וְהִייתָ אֶךְ שִׂמַח (דברים ט"ז 13-15).

הבעיה של האליטה הדתית לא הייתה המסיבה, אלא האנשים שנכחו בה. לפי דעתם, אלה שרוצים לחשוף את אורח החיים הצדקני של אלוהים, צריכים להפריד את עצמם מכל השפעה משחיתה, כלומר, מאנשים כמו מוכסים וחוטאים. ישוע מציג את ליבו של אלוהים, באמצעות האמירה שאלוהים אוהב את אלה שנפשו כואבת והם רחוקים מאהבתו. הוא רואה את הכאב שלהם ואת ההונאה שעיוורה אותם והחזיקה אותם בחושך. הוא משתוקק להגיע אליהם כמו שכל רופא רוצה לרפא את החולים. ישוע בא, לחפש ולשמור את כל מה שאבד והופרד על ידי מחלת החטא והשעבוד היום יומי. (לוקס י"ט 10).

הברית החדשה

יותר משש מאות שנה קודם לכן, אלוהים הבטיח באמצעות ירמיהו הנביא שהוא ישלח את מי שייסד ברית חדשה עם בני ישראל, כלומר ברית שתקרב כל אחד מהם לליבו של אלוהים. ישוע, אלוהים בדמות בשר, הוא היוזם והמגשר של הברית החדשה הזאת. כל מי שיהיה תחת הברית הזו ידע אותו, מקטנם ועד גדולם:

הִנֵּה יָמִים בָּאִים נְאֻם-יְהוָה; וְכָרַתִּי, אֶת-בֵּית יִשְׂרָאֵל וְאֶת-בֵּית יְהוּדָה--בְּרִית חֲדָשָׁה. לֹא כַּבְרִית אֲשֶׁר כָּרַתִּי אֶת אֲבוֹתֵם בַּיּוֹם הַחֲזִיקִי בְיָדָם לְהוֹצִיאֵם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם: אֲשֶׁר הִמָּה הִפְרוּ אֶת-בְּרִיתִי וְאֲנֹכִי בְעֵלְתִּי בָם--נְאֻם יְהוָה. כִּי זֹאת הַבְּרִית אֲשֶׁר אֶכְרַת אֶת בֵּית יִשְׂרָאֵל אַחֲרַי הַיָּמִים הָהֵם נְאֻם-יְהוָה, נִתְתִּי אֶת תּוֹרַתִּי בְקֶרְבָּם, וְעַל לִבָּם אֶכְתַּבְנָה וְהִייתִי לָהֶם לְאֱלֹהִים וְהֵמָּה יִהְיוּ לִי לְעָם. וְלֹא יִלְמְדוּ עוֹד אִישׁ אֶת-רֵעֵהוּ וְאִישׁ אֶת אָחִיו לֵאמֹר דַּעוּ אֶת-יְהוָה: כִּי כֹלָם יִדְעוּ אוֹתִי לְמִקְטָנָם וְעַד גְּדוֹלָם (ירמיהו ל"א 30-33).

הברית הזאת תהיה שונה מן הברית הראשונה שניתנה למשה. כמובן, שהאליטה הדתית בתקופה זו לא הבינה שישוע הוא המתווך של הברית החדשה שנובאה על ידי ירמיהו, אבל ישוע הציג את העקרונות של אלוהים וחשף בפניהם את אופיו של אלוהים. הוא אוהב חוטאים, כמו לוי, כמוך וכמוני! האליטה הדתית התקשתה

להתמודד עם הברית החדשה הזאת. הם חשבו שהגעתה של הברית החדשה, תחזק את הסטנדרטים הדתיים שלהם בעשיית מעשים טובים כדי לרצות את אלוהים. עם זאת, לאלוהים יש סטנדרטים אחרים לחלוטין. הם התכחשו ודחו את מה שהם ראו בישוע, כלומר, את האהבה והחסד של אלוהים. כמובן, רחמיו של אלוהים אינו דבר חדש. ראינו את רחמיו של אלוהים בספר יונה כאשר אלוהים חשף את ליבו מלא החמלה כלפי נינווה (יונה ד' 11). בבשורה של ישוע, אנחנו כבר לא רואים את אלוהים מזמין את אלה שהוא אהב להגיע למקום, לבית המקדש. בברית החדשה, הוא יביא את עמו לתוך מערכת יחסים אינטימית אתו, הוא יציל אותם מחטאותיהם, יסלח להם, ויהיה אלוהיהם.

האנשים הדתיים חוזרים אליו עם עוד שאלה ביקורתית, אולי מאוחר יותר באותו היום:

אָמְרוּ לוֹ: "תְּלַמְּדֵי יוֹחֵן מֵרַבִּים לְצוּם וּמְקִימֵי תְּפִלוֹת, וְכֵן גַּם תְּלַמְּדֵי הַפְּרוֹשִׁים, אֵף תְּלַמְּדֵיךָ אוֹכְלִים וְשׂוֹתִים." הַשֵּׁיב לָהֶם יֵשׁוּעַ: "וְכִי יְכוּלִים אַתֶּם לְהִנִּיעַ אֶת בְּנֵי הַחֲפָה לְצוּם בְּעוֹד הַחֲתָן עִמָּהֶם? הֲנֵחָ יָמִים בָּאִים וְהַחֲתָן יִלְקַח מֶמֶה; בְּיָמֵי הַהֵם יְצוּמוּ?" (לוקס ה' 33-35).

מה האנשים הדתיים האלו ניסו לעשות? מה אתה חושב הניע אותם להגיד את הדברים האלה? האם אתה יכול להסביר את התשובה שישוע ענה להם בפסוקים 34-35?

הפרושים היו נחושים בדעתם למצוא פגם בישוע. הייתה להם מערכת מעמדות מוסרית שהם רצו לשמר. היום בארץ ישראל, יש חרדים שמאמינים שאם הם יכולים לגרום לכולם להפסיק לעבוד בשבת, מיום שישי בערב עד שבת בערב, המשיח סוף סוף יבוא! הם חושבים כי על ידי עבודת צדקה זו, אלוהים יהיה מרוצה. עם זאת, ישועה היא לחלוטין מתנתו של אלוהים, לא כתוצאה מעשייה, כדי שאף אחד לא יוכל להתפאר (אל האפסיים ב' 9-8). מטרת הצום היא לשים בצד את המזון לזמן מסוים כדי למקד את ליבנו בתפילה לאלוהים בלבד. צום מוביל לנפש ענווה בזמן שאנו זועקים אליו. הנקודה שישוע מעביר היא שהוא נמצא בקרב העם שלו, שהוא מסוגל לשמוע את ליבם בוכה, ושהוא מוכן לשאת את העול שלהם ביחד איתם. כאשר האדון יעזוב בעלייתו השמימה, אז יגיע הזמן לצום. הוא לא אומר שלעולם לא יהיו זמנים של צום, אבל בזמן שהוא איתם, זה הזמן להיות בנוכחותו (החתן).

מטרת הצום היא לא כדי לשאת חן או להתפייס עם אלוהים האב, כי ישוע כבר עשה זאת. כיום צום עדיין משרת מטרה מסוימת, כלומר, הרגעת הרוחות שלנו כדי שנהיה רגישים יותר מבחינה רוחנית. זהו כלי רב עוצמה שמשתמשים בו בעת תפילה ועיסוק במלחמה רוחנית. הקבלה שישוע מובטח לנו שינתה את התפיסה לחלוטין. זה מוביל לתפיסה וראייה חדשה. האליטה הדתית בימיו של ישוע לא הצליחה לתפוס את נקודת המבט הזאת. הם לא יכלו להבין את זה כי הם לא יכלו לקבל את מי שישוע היה ומה שהוא בא לעשות. הם לא יכלו להשפיל את עצמם כי הם לא ראו את הצורך שלהם. במקום זאת, הם נצמדו למעשי הצדק שלהם כדי להציל את עצמם:

גַּם מְשַׁל סֵפֶר לָהֶם: "אִין אִישׁ קוֹרֵעַ פֶּסֶת בֶּד מִבְּגַד חֲדָשׁ וְתוֹפֵר אוֹתוֹ עַל בְּגַד יֵשׁוּ; אִם יַעֲשֶׂה כֵן, יִקְרַע אֶת הַחֲדָשׁ וְגַם פֶּסֶת הַבֶּד שְׁנִלְקָחָה מִן הַחֲדָשׁ לֹא תִשָּׁתַּלֵּב בֵּינֵן. וְאִין אִישׁ שֶׁם יֵין חֲדָשׁ בְּנֵאֲדוֹת יִשְׁנִים; אִם יַעֲשֶׂה כֵן, יִבְקַע הַיֵּין הַחֲדָשׁ אֶת הַנֵּאֲדוֹת וְיִשְׁפֹּף, וְהַנֵּאֲדוֹת לֹא יִצְלָחוּ עוֹד. כִּי יֵין חֲדָשׁ יֵשׁ לְצַקֵּת לְנֵאֲדוֹת חֲדָשִׁים וְשְׁנִיָּהֶם יִשְׁמְרוּ. וּמִי שֶׁשָּׂתָה יֵין יֵשׁוּ אִינוּ רוֹצֵה בְּחֲדָשׁ שֶׁכֵּן יֹאמֵר 'הַיֵּשׁוּ טוֹב יוֹתֵר'" (לוקס ה' 36-39).

לחיות את החיים תחת הברית החדשה, אומר לחיות תחת כוחה של רוח הקודש – האדם הישן והאדם החדש אינם יכולים להתקיים יחדיו. בברית החדשה יש לנו מערכת יחסים עם אלוהים שמבוססת על הלידה מחדש (יוחנן ג' 3). אנחנו כבר לא צריכים לחפש דרכים כדי לרצות את אלוהים על ידי מעשים טובים. אלוהים מרוצה על ידי מעשה טוב אחד, כלומר, גאולתו של ישוע שמת במקומו ועבורנו. אנחנו לא מיישמים מנהגים של הברית החדשה, כלומר, נאד היין הטרי והגמיש של הברית הישנה, שכן נאד היין הישן אינו גמיש דיו להכיל את היין החדש של רוח האלוהים. החופש שניתן לנו בברית החדשה פועל משום שלליבם החדש של בני האלוהים יש רצון פנימי לרצות את אלוהים מתוך לב אסיר תודה על מה שהוא עשה, לא על מה שאנחנו מנסים לעשות באמצעות כוחנו.

לפני מספר שנים, ראינו את אחד מהאסטרונאוטים שהלכו על הירח ושאלו אותו: "על מה חשבת כשעמדת על הירח והסתכלת חזרה על כדור הארץ?" האסטרונאוט השיב: "נזכרתי שהאיש שהציע את המחר הנמוך ביותר במכרז בנה את החללית שבה אני צריך לחזור בחזרה". כמאמינים אנו יכולים לשמוח שמעשה הישועה

לא ניתן למי שהציע את "המחיר הנמוך ביותר" אלא בוצע על ידי אלוהים אינסופי. לעולם לא יהיה פגם בעבודתו. הישועה שלנו היא מובטחת באותה מידה של אדריכל הישועה, כלומר אלוהים כל-יכול.³

תפילה: תודה לך אבא, ששלחת את ישוע, המתווך של הברית החדשה. אני מקבל את המתנה של אלוהים היום, כלומר, את החיים החדשים שהוא בא לתת לי במשיח. הפוך את ליבי להיות כלי גמיש של היין החדש של רוח האלוהים. שנה את החיים שלי והסר ממני את לב האבן. במקום לב של אבן, תן לי לב חדש שמוכן ללכת איתך ולציית לך. תודה על האהבה הגדולה שלך, לא רק בשבילי, אלא גם עבור אלה שסביבי. אמן!

קית' תומאס

דוא"ל: keiththomas7@gmail.com

אתר אינטרנט: www.groupbiblestudy.com